

הרתעת איראן מפני זינוק לעבר הפצצה הגרעינית

להלן תרגום לעברית של תקציר המנהלים של "הרתעת איראן מפני זינוק לעבר הפצצה הגרעינית" מאת אורד קיטרי, בראדלי באומן ובהנאם בן טלבלו אשר פורסם על ידי FDD באוגוסט 2024. ניתן לקרוא את המסמך המלא ב-

<https://www.fdd.org/wp-content/uploads/2024/08/fdd-monograph-detering-irans-dash-to-the-bomb.pdf>

תקציר מנהלים

הרפובליקה האסלאמית של איראן נראית כמי שבכוונתה להקדיש את השבועות הקרובים – שעה שהאמריקנים עסוקים בפוליטיקה מבית וישראל עסוקה במלחמה נגד חמאס וחיזבאללה – לקידום משמעותי של תוכניתה הגרעינית. איראן עשויה לחתור להציב עובדה מוגמרת גרעינית לפני כניסתו של הממשל הבא לבית הלבן בינואר 2025, בפרט אם היא תגיע למסקנה שייתכן והממשל החדש יהיה יותר ניצני, בלתי צפוי או ככלל, פחות מרוסן. מסמך זה נועד להמליץ על צעדים צבאיים ולא צבאיים כאחד שעל ממשל בידן-האריס לנקוט בהם בהקדם כדי להרתיע את איראן מפני התקדמות משמעותית לקראת נשק גרעיני לפני הבחירות בארה"ב ב-5 בנובמבר והשבועת הנשיא ב-20 בינואר.

המסמך נפתח בניתוח הסטטוס הנוכחי של תוכנית הגרעין האיראנית. הוא אז מונה רשימה של צעדי התקדמות ספציפיים בתוכנית הגרעין שאיראן, אם לא תורתע, עלולה לנקוט בהם ולהשלימם בשבועות הקרובים. במסגרת ההיקף הכולל של תוכנית הגרעין שלה, נראה שאיראן מנסה להתקדם בשתי קטגוריות מרכזיות. הראשונה היא פעילויות העשרה שאינן העשרת אורניום ל-90 אחוז U-235 (רמת העשרה צבאית). השנייה היא פעילויות התחמשות גרעינית (התקדמות לקראת בניית מנגנון נפץ שמסוגל לשחרר את העוצמה ההרסנית של אורניום ברמת העשרה צבאית שהוחדר לתוכו). הפרק הבא יציג עקרונות מרכזיים להרתעת איראן על בסיס צעדים שנקטו בעבר על ידי ארה"ב כדי להרתיע את איראן והוכתרו בהצלחה. המסמך אז ימליץ על צעדים צבאיים ולא צבאיים ספציפיים שעל הממשל לנקוט.

החשש שאיראן נמצאת בעיצומה של התקדמות משמעותית בתוכנית הגרעין הצבאית שלה עולה בקנה אחד עם דו"ח מסווג בנושא תוכנית הגרעין האיראנית שהונפק על ידי לשכת ראש המודיעין הלאומי (ODNI) בסוף יולי. ב-28 ביולי, הסנאטור לינדזי גרהאם, רפובליקני מדרום קרוליינה, תיאר את דו"ח ה-ODNI בנושא תוכנית הגרעין האיראנית במילה "מטלטל".

גרהאם ציין שהדו"ח גרם לו "דאגה עמוקה" מכך שאיראן "עלולה לנצל את שלושת או ארבעת החודשים הללו לפני הבחירות כדי לבצע את הזינוק לקראת נשק גרעיני" והזהיר: "עלינו להודיע להם שזה לא יכול לקרות". גרהאם הוסיף, במסיבת עיתונאים ב-31 ביולי, "לאחר שבחנתי את דו"ח המודיעין, אני משוכנע מעל כל ספק שאם לא נשנה מסלול, בשבועות או החודשים הקרובים, יהיה בידי איראן נשק גרעיני".

הגרסה הבלתי מסווגת של דו"ח ה-ODNI בנושא תוכנית הגרעין האיראנית, מתאריך ה-23 ביולי, כולל שינוי מטריד ביותר מדו"ח מקביל מ-2023 ומהפרק העוסק באיראן בהערכת האיום השנתית של קהיליית המודיעין האמריקנית (שפורסם בפברואר 2024). בדו"ח מיולי חסר המשפט הבא, שכלול בדו"ח מפברואר 2024 (ובאופן כמעט זהה בדו"ח מ-2023): "איראן אינה נוקטת כרגע בפעילויות החיוניות לפיתוח נשק גרעיני שהן הכרחיות לייצור מנגנון גרעיני בר בדיקה".

היעדר המשפט הזה, כשהוא מתווסף לגורמים כגון תגובתו של הסנאטור גרהאם לגרסה המסווגת של הדו"ח מיולי 2024, מרמז על כך שייתכן וקהיליית המודיעין האמריקנית מעריכה שאיראן נוקטת כעת בצעדים החיוניים להתחמשות גרעינית הנדרשים ליצירת מנגנון גרעיני בר בדיקה.

מאמצים שנעשו לאחרונה על ידי ארה"ב ואירופה להרתיע את איראן מפני התקדמות בתוכניתה הגרעינית התמקדו בעיקר במאמץ לשכנע את איראן שלא להעשיר אורניום לרמה של 90 אחוז אורניום 235. רמה זאת נחשבת בדרך כלל רמת העשרה צבאית כיוון שמדובר ברמה האופטימלית לצורך נשק גרעיני. עם זאת, התמקדות ברמת ההעשרה בלבד היא צרה מדי מכדי למנוע באופן אפקטיבי מאיראן להשיג נשק גרעיני או למצב את עצמה כמדינת סף, מה שיעניק לה כמעט את כל אותם הדיבידנדים של מדינה גרעינית.

בשעה שארה"ב ובנות בריתה מתמקדות בניסיון להרתיע את איראן מלחצות את הקו האדום של 90 אחוז, ראיות שונות, כולל דו"ח ה-ODNI, מצביעות על כך שאיראן מנסה לקדם באופן משמעותי מרכיבים אחרים בתוכנית ההעשרה ופעילויות התחמשות הגרעינית שלה (להתקדם לקראת בניית מנגנון נפץ המסוגל לשחרר את עוצמת ההרס של האורניום המועשר).

ייתכן שאיראן תשיג התקדמות מספקת בשתי הקטגוריות האחרות הללו (צעדי העשרה לא ל-90 אחוז ופעילויות התחמשות גרעינית) עוד לפני ה-5 בנובמבר וכמעט בוודאות עד ה-20 בינואר, כך שהאפקט המצטבר יקשה באופן משמעותי על המאמץ לבלום את תוכנית הגרעין האיראנית באמצעות מעקב אחר הקו האדום של ה-90 אחוז בלבד. יתרה מכך, האפקט המצטבר של הצעדים האחרים הללו יגרום לכך שלא ניתן יהיה לעצור את איראן מלהגיע קרוב לפצצה במידה כזאת שהמשטר ייהנה כמעט מכל היתרונות של מי שמחזיק ביכולת כזאת.

מטרת המדיניות של ארה"ב צריכה להיות הסגה לאחור של תוכנית הגרעין האיראנית. אם הממשל לא יצליח לנקוט בצעדים ממשיים במהרה כדי לחזק את ההרתעה, איראן תתקדם קרוב יותר לפצצה ויהיה קשה אף יותר לממשל הנוכחי או זה שאחריו להסיג את תוכניתה לאחור.

לפיכך, על ארה"ב לפעול באופן מיידי כדי להרתיע את האיראנים מפני צעדי ההתקדמות בהעשרה והתחמשות גרעינית, שצוינו בחלק הראשון של מסמך זה. התקדמותה של איראן בתוכנית ההעשרה עלולה לגרום לכך שלארה"ב וישראל יהיה קשה מאוד למנוע מאיראן ייצור כמות מספקת של 90 אחוז אורניום מועשר לצורך נשק גרעיני. צעדי ההתקדמות הללו בהעשרה כוללים, אך אינם מוגבלים לכך שאיראן תעביר את ההעשרה למתקנים חבויים או קבורים עמוק ושהיא תקצר אף יותר את הזמן הקצר ממילא שהיא זקוקה לו ליצירת כמות מספקת של אורניום מועשר ברמת 90 אחוז לייצור מספר רב של פצצות גרעין.

ב-9 ו-10 ביוני, איראן הודיעה לסוכנות הבינלאומית לאנרגיה אטומית (סבא"א) שבמהלך שלושת עד ארבעת השבועות הבאים, בכוונתה להתקין כ-1,400 צנטריפוגות מתקדמות במתקן שלה בפורדו. לדברי מומחה הגרעין הבכיר דיוויד אולברייט, משמעות הדבר הוא שנכון לאמצע יולי, איראן קרוב לוודאי הגבירה והסדירה את יכולת ההעשרה שלה כך שהיא תוכל לייצר אורניום ברמת העשרה צבאית שיספיק לשלוש פצצות גרעין בתוך עשרה ימים בלבד ולעשות זאת במתקן תת קרקעי מבוצר היטב (בפורדו). מה שיציב אתגר בפני כל צבא שינסה להשמיד את המתקן באמצעות תקיפות אוויריות. ברגע שאיראן תייצר מספיק אורניום ברמת העשרה צבאית, הזמן הנוסף שיידרש כדי לייצר נשק גרעיני בר-שימוש יהיה תלוי בזמן (אם בכלל) שאיראן עדיין תזדקק לו כדי לבנות מנגנון נפץ גרעיני.

צעדי ההתקדמות בתוכנית ההתחמשות הגרעינית של איראן שצוינו בחלק הראשון של מסמך זה יקצרו באופן משמעותי את הזמן הנדרש להשלמת ייצור מנגנון נפץ גרעיני. ההתקדמות גם תגדיל באופן משמעותי את הסיכוי שהמנגנון יוכל לפעול באופן אפקטיבי, גם ללא ניסוי גרעיני. ייתכן ולא תהיה למדינות המערב היכולת לאתר את השלבים הסופיים של הרכבה ואחסון נשק גרעיני איראני, שעשויים להתבצע במתקן קטן וחבוי. יש להרחיק את איראן ככל האפשר מהנקודה הזאת.

ישנה סיבה טובה להניח שלממשל האמריקני יש את היכולת להרתיע את איראן אם ושינגטון תבחר לעשות זאת. הנחה זאת נשענת על כושר ההרתעה של ארה"ב כפי שבא לידי ביטוי בזירה אחרת מוקדם יותר השנה. פעולה צבאית אמריקנית נחרצת בתחילת פברואר 2024 הובילה את איראן לעצור מערכה של מתקפות כמעט יומיומיות מצד ארגוני החסות של איראן נגד כוחות אמריקניים בעיראק וסוריה. בעוד שב-17 השבועות שבין ה-7 באוקטובר 2023 ל-4 בפברואר 2024, ארגוני החסות של איראן תקפו כוחות אמריקניים בעיראק וסוריה יותר מ-160 פעם, הרי שב-23 השבועות שבין ה-4 בפברואר ל-16 ביולי 2024, הארגונים הללו תקפו פעמיים בלבד (ללא נפגעים אמריקנים בנפש או נזק משמעותי לרכוש). יש להודות שככל שהשפעה המרתיעה של התגובה הצבאית האמריקנית בפברואר הלכה ונשחקה, כך התחדשו התקיפות נגד כוחות אמריקניים. אף על פי כן, הלקח שנלמד בפברואר עדיין מאלף.

החלטותיו של המשטר האיראני לצמצם מרכיבים חיוניים בתוכניתו הגרעינית ב-2003 ו-2015 מהוות הוכחה ספציפית לכך שתוכנית הגרעין האיראנית מנוהלת על בסיס גישה של עלות-תועלת ולפיכך ניתנת להרתעה. על פי החלקים הפתוחים לציבור של הערכת המודיעין הלאומית מ-2007, "בסתיו 2003, טהראן הפסיקה את ... תכנון הנשק הגרעיני ופעולות ההתחמשות, כמו גם את פעילותה החשאית הקשורה להמרת אורניום ולהעשרתו". בעוד שהניסוח וההיקף המופיעים בהערכה עדיין נתונים לוויכוח, עובדה היא שאיראן אכן צמצמה באופן משמעותי את תוכנית הנשק הגרעיני שלה בסתיו 2003.

הערכת המודיעין מ-2007 ציינה שהעצירה באה "כתוצאה מפיקוח ולחצים בינלאומיים גוברים, שהינם תולדה של חשיפת פעילותה הגרעינית הבלתי מוצהרת של איראן בעבר". דבר זה, כך צוין בהערכה, מצביע על כך "שהחלטותיה של איראן מנוהלות על בסיס גישה עלות-תועלת ולא על בסיס דהירה לנשק ללא קשר להשלכות המדיניות, כלכליות וצבאיות".

על פי הידוע, הערכת המודיעין הלאומית מ-2011, שלא פורסמה לציבור, הגיעה למסקנה דומה, שבאה לידי ביטוי לאחר מכן בניסוח הבא מתוך עדותו בפני הקונגרס של ראש המודיעין הלאומי גיימס קלאפר ב-2012: "אנו מעריכים שקבלת ההחלטות של איראן בנושא הגרעין נשענת על גישה עלות-תועלת, מה שמקנה לקהילה הבינלאומית אפשרויות להשפיע על טהראן".

החלטת הרפובליקה האסלאמית לחתום על הסכם הגרעין (Joint Comprehensive Plan of Action, JCPOA) ביולי 2015 הייתה כנראה גם היא תוצאה של חישוב עלות-תועלת. איראן הסכימה להטלת מגבלות שונות על תוכניתה הגרעינית בתמורה להסרת סנקציות שונות שגבו מחיר עצום מהכלכלה האיראנית.

אחרי הצגת ניתוח עדכני של התשובה לשאלה עד כמה איראן כבר קרובה לייצור כמות מספקת של אורניום ברמת העשרה צבאית ולבניית מנגנון נפץ גרעיני, מסמך זה כולל רשימה של כעשרים צעדי התקדמות בתוכנית הגרעין שאיראן, אם לא תורתע, עלולה לנקוט בהם ולהשלימם בשבועות הקרובים.

אם איראן תצליח להשלים את הצעדים הללו בפרק הזמן שמעכשיו ועד ה-5 בנובמבר, המשטר עשוי להימצא בעמדה שבה הוא יוכל לזנק לפצצה גרעינית גולמית בין ה-5 בנובמבר ל-20 בינואר. לחילופין, המשטר עשוי להיות בעמדה שבה הוא יוכל לעצור צעד אחד לפני השלמת פצצה גרעינית ולהציב בפני הממשל האמריקני החדש עובדה מוגמרת של איראן כמדינת סף גרעינית לכל דבר ועניין, במרחק סיבוב ברגים בודדים מהשגת נשק גרעיני בר שימוש.

המאמץ להרתיע את איראן מפני נקיטה בצעדי ההתקדמות הללו בתוכנית הגרעין יהיה מסובך יותר מהניסיון להרתיע מפני חציית הקו האדום המובהק של העשרה איראנית ל-90 אחוז במתקנים שתחת פיקוח סבא"א. חלק מהצעדים הפוטנציאליים הללו הם יותר הדרגתיים מהקו הברור של האם הושגה העשרה של 90 אחוז או יותר. חלק מהצעדים הללו יבוצעו במתקנים שאינם בפיקוח סבא"א. לגבי צעדי התחמשות רבים, איראן רקמה בזירות (או שהיא ודאי תנסה לעשות זאת) סיפורי כיסוי, בטענה שהפעילות היא למטרות אזרחיות או למטרות צבאיות לא גרעיניות. במקרים אחרים, איראן קרוב לוודאי תטען שההתקדמות הללו הן תגובה לפעולות של ארה"ב או ישראל.

בעוד שהאפקט המצטבר של חלק או כל צעדי ההתקדמות הללו בתוכנית הגרעין שווה או אף עולה על המשמעות של חציית קו ה-90 אחוז, קשה לראות את ארה"ב מאיימת להגיב או מגיבה לכל אחד מהצעדים הבודדים הללו באותה עוצמה שהיא רמזה שהיא תפעיל בתגובה לחציית קו אדום מובהק מצד איראן להשגת נשק גרעיני. לפיכך, חיוני הדבר שארה"ב תפתח ותחיל על כל אחד מהצעדים הבודדים הללו ארגו כלים הרתעתי יותר מעודן ומדורג.

במטרה לשכלל את ארגו הכלים ההרתעתי של ארה"ב כדי להרתיע את איראן בצורה אפקטיבית מלנקוט בצעדי ההתקדמות הגרעינית שצוינו, מסמך זה מציע 12 עקרונות להרתעת איראן. העקרונות הללו משקפים לקחים שנלמדו ממאמצים קודמים להרתעת איראן שנחלו הצלחה.

מסמך זה כולל שישה מקרי בוחן רלוונטיים במיוחד בהם ארה"ב הצליחה להרתיע את איראן, והם כוללים סיפורי הצלחה בהיקף גדול ובהיקף קטן בהרבה בהם נעשה שימוש בכלים צבאיים, כלכליים ודיפלומטיים.

העקרונות להרתעת איראן נגזרים גם מניתוח התרבות והפוליטיקה האיראנית והצהרות מנהיגיה, כמו גם מתיאוריית הרתעה כללית וכמה מאמצי הרתעה אמריקניים קודמים שנחלו כישלון. כל אחד מהעקרונות הללו עשוי להיות רלוונטי למאמץ להרתיע את איראן אחרי וגם לפני ההשבעה של נשיא אמריקני חדש ב-20 בינואר 2025.

בעבר, ארה"ב נשענה על סנקציות, בידוד, חבלה, ואיום בכוח כלכליים המרכזיים לבלימת תוכנית הגרעין האיראנית. השותפות הנוכחית של איראן עם רוסיה והעלייה המשמעותית באספקת נפט איראני לסין גורמות לכך שסנקציות ובידוד עלולים להיות פחות אפקטיביים מכפי שהם היו בעבר. יתרה על כך, התרחבות תוכנית הגרעין האיראנית והגידול במלאים שלה פירושם שהאפקט של חבלה עלול להיות קטן יותר. לפיכך, ארה"ב צריכה, יותר מאי פעם בעבר, להשתמש באיום השימוש בכוח באופן אפקטיבי יותר כדי להרתיע את איראן מהתקדמות כלשהי בתוכניתה הגרעינית.

מסמך זה כולל המלצות לצעדים שעל ממשל בידן-האריס לנקוט בהם בהקדם כדי לחזק את יכולתו להרתיע את המשטר האיראני מהתקדמות לקראת ארסנל גרעיני לפני הבחירות בארה"ב ב-5 בנובמבר והשבעת הנשיא ב-20 בינואר.

המסמך ממליץ לארה"ב לאמץ ולבצע את הצעדים הבאים כדי להוציא אל הפועל אסטרטגיה כלל ממשלתית לזיהוי צעדי התקדמות בתוכנית הגרעין האיראנית והרתעה מפניהם:

- על ארה"ב לזהות, באופן פנימי, את הטווח המלא של צעדי ההתקדמות של איראן בתוכנית הגרעינית שהינם בעלי פוטנציאל משמעותי ולפתח ערכה של תגובות צבאיות ולא צבאיות אפשריות מצד ארה"ב ובנות בריתה אם איראן תנקוט כל אחד מהצדדים הללו.

- מטרת התגובות צריכה להיות לא רק לחתור להסיג לאחור את ההתקדמות אלא גם לגבות מן המשטר מחיר כבד יותר.

- על ארה"ב גם לקבוע אילו מהצעדים הפוטנציאליים הללו יוכרזו כקו אדום, בין אם באופן פומבי ובין אם באמצעות מסרים אישיים למשטר באיראן.

הפרק על המלצות לצעדים צבאיים שעל ארה"ב לנקוט בהם כדי להרתיע את איראן מפני התקדמות בתוכנית הגרעין בחודשים הקרובים כולל את הדברים הבאים:

- על הממשל לשקול הסרת הסיווג מעל הערכות מודיעין הקשורות לתוכנית הגרעין האיראנית במטרה לגבש קונצנזוס פנימי ובינלאומי לאסטרטגיות הרתעה הכרחיות.

- על מנת להרתיע את איראן מפני התקדמות משמעותית נוספת בתוכנית הגרעין או זינוק מלא לעבר הפצצה, על הממשל לשקול פריסה של כוחות צבא אמריקניים נבחרים לקשורים לערכות של משימות תקיפה אסטרטגיות באזור, לפחות באופן זמני, כדי לאותת על נכונות פוליטית מצד הממשל לעצור פריצה איראנית אל הפצצה, אם הדבר ידרש.

- על כוחות אמריקניים להשתתף באופן קבוע בתרגילים צבאיים שמוכיחים יכולות תקיפה נגד מטרות מבוצרות וקבורות עמוק, כמו גם להרחיב את מספר התרגילים באוויר, ים ויבשה יחד עם הכוחות הצבאיים של ישראל, ירדן, סעודיה, איחוד האמירויות, בהריין, קטאר, כוויית, עומאן ועיראק. התרגילים הללו צריכים לכלול נכסים שייפרסו לצורך הרתעה מפני הסלמה אזרית.
- על הממשל לנצל את ההצלחה של התרגיל הבינלאומי Juniper Oak בשנת 2023 עם ישראל (הגדול בהיסטוריה) ולפעול יחד עם ישראל כדי להוציא אל הפועל עד אוקטובר את תרגיל Juniper Oak לשנת 2024.
- על הממשל להפיק לקחים מהניסיון המוצלח להרתיע את איראן בעבר ולהגיב ביתר מהירות ועוצמה למתקפות נגד כוחות אמריקניים בעיראק וסוריה. הדבר יספק הגנה טובה יותר לכוחות האמריקניים הפרוסים באזור ויעצים את החשש בטהראן מפני נכונותה של ארה"ב להשתמש בכוח צבאי.
- על הממשל להצהיר באופן רשמי על מאמץ מרכזי להעמיק ולהרחיב באופן שיטתי את חילופי המודיעין בין ארה"ב וישראל.
- הפנטגון יכול להחכיר לישראל כמה ממטוסי התדלוק שלו מסוג KC-46.
- על הממשל להצהיר בחודשיים הקרובים, ולהוציא אל הפועל במהירות האפשרית, צעדים לזירוז אספקת מטוסי הקרב מסוג F-15IA שישראל הזמינה ואת הליך חידוש מטוסי הקרב מסוג F-15I הנמצאים ברשותה.
- על הבית הלבן להסיר את העיכוב על משלוח פצצות במשקל טון (MK-84) לישראל כדי להעניק לירושלים יכולות חיוניות ולאותת לציר האיראני שתמיכתה של ארה"ב היא בלתי מעוררת.
- על הקונגרס והממשל להבטיח שלא יהיו עיכובים באספקת מאות פצצות חודרות מסוג BLU-109 לישראל, שיכולים לסייע לה להשמיד מטרות מבוצרות תוך צמצום הפגיעה באזרחים.
- על הקונגרס והממשל להבטיח שכל התחמושת האווירית, ערכות ההדרכה והנתיכים שישראל ביקשה מאז ה-7 באוקטובר ומחייבים הודעה לקונגרס יישלחו לגבעת הקפיטול ויסופקו לישראל ללא דיחוי.
- ההמלצות שהמסמך מציג לצעדים לא צבאיים כדי להרתיע את איראן מהתקדמות בתוכנית הגרעין בחודשים הקרובים כוללות את הדברים הבאים:
  - על הנשיא ג'ו ביידן לצאת בהצהרה חד משמעית ברוח זאת: "אם איראן תנקוט בצעדים החלטיים נוספים לקראת ייצור פצצה גרעינית, אני אשתמש בכוח צבאי כדי להשמיד את תוכנית הגרעין האיראנית ואטיל עלויות משתקות על המשטר, כולל באמצעות השמדה של יעדים אחרים בעלי חשיבות עבורו". הצעדים החיוניים הנוספים, שאין צורך לפרטם באופן פומבי, עשויים לכלול את צעדי ההתקדמות הפוטנציאליים החשובים ביותר שצוינו במסמך זה, לרבות העשרת אורניום ל-90 אחוז, סילוק פקחי סבא"א או ביצוע פעולות התחמושת משמעותיות נוספות.
  - ההצהרה ההרתעתית של ארה"ב תהדהד בצורה אפקטיבית יותר אם לא יהיה מדובר רק בשורה אחת או שתיים מתוך נאום נשיאותי, אלא תהיה מלווה בהסבר מדוע חיוני לביטחון הלאומי של ארה"ב למנוע מאיראן השגת נשק גרעיני.
  - בפרט במהלך עונת הבחירות ותקופת המעבר, על פקידי ממשל ומועמדים בכירים אחרים לצאת גם הם במסרים חריפים המדגישים את מחויבותה של ארה"ב להשתמש בכוח, אם הדבר יהיה הכרחי, נגד תוכנית הגרעין של איראן. הפקידים והמועמדים הללו צריכים לכלול את: סגנית הנשיא קמלה האריס, המושל טים וולץ, השרים לוי אוסטין ואנתוני בלינקן, הנשיא לשעבר דונלד טראמפ, הסנאטור ג'יי די ואנס וחברי קונגרס משתי המפלגות.
  - על הנשיא ביידן לשוב ולהדגיש וגם לחזק את מחויבותה האיטנה של ארה"ב לתמוך בפעולה ישראלית למניעת פצצה גרעינית איראנית. חשוב לצרכי הרתעה שגם פקידי ממשל ומועמדים אמריקנים בכירים אחרים יביעו תמיכה נחרצת בחופש הפעולה של ישראל למנוע מאיראן השגת נשק גרעיני. הפקידים והמועמדים הללו צריכים לכלול שוב את: סגנית הנשיא האריס, המושל וולץ, השרים אוסטין ובלינקן, הנשיא לשעבר טראמפ, הסנאטור ואנס ומחוקקים מובילים משתי המפלגות.
  - על ממשל ביידן להגביר לאלתר ובאופן מסיבי את הסנקציות הכלכליות עד שאיראן תעצור את תוכנית הגרעין שלה. אם הממשל לא מוכן לעשות זאת, עליו לכל הפחות להבהיר לאיראן שצעדי התקדמות ספציפיים נוספים יגררו אחריהם השלכות כלכליות חמורות (כמו גם עלויות אחרות שתטיל ארה"ב).

- על ארה"ב לפעול עם בריטניה, צרפת וגרמניה כדי להתניע תהליך של snapback (החזרת הסנקציות), באמצעותו ניתן יהיה להטיל מחדש סנקציות ומגבלות של האו"ם שהיו קיימות לפני הסכם הגרעין בהתאם להחלטת מועצת הביטחון של האו"ם 2231. החלטה 2231, שאימצה את הסכם הגרעין, הסירה סנקציות ומגבלות רבות שהוטלו על איראן מתוקף כמה החלטות מועצת ביטחון קודמות. כתוצאה מכך, האיום בהחזרת הסנקציות מהווה מנוף לחץ משמעותי על איראן. איראן נמצאת בהפרה ברורה של התחייבויותיה תחת הסכם הגרעין ולפיכך חשופה להחזרת הסנקציות.
- על ארה"ב להעמיק את התוכניות ולהתכונן לפריסת יכולות סייבר כדי לשבש ולהשבית את התשתית האיראנית הקשורה לנשק גרעיני. הדבר כולל לא רק את פעילות הליבה של המתקנים בנתנו ופורדו, אלא גם את התשתית הקריטית ואת הביטחון הפיזי של המתקנים הללו.
- על ארה"ב להתכונן לפרוס יכולות סייבר כדי להרתיע ולהגיב להתקדמות גרעינית באמצעות תקיפת יכולות השליטה ובקרה של משמרות המהפכה האסלאמיות של איראן ופגיעה ביכולתה של איראן לגייס ולכוון את הכוחות הפרה-צבאיים שלה.
- על ארה"ב להתכונן לפרוס יכולות סייבר כדי להרתיע ולהגיב להתקדמות גרעינית רלוונטית באמצעות שיבוש או פגיעה בפעילות המתקנים הצבאיים של איראן.
- על ארה"ב לחזק את שיתוף הפעולה שלה עם ישראל בתחום הסייבר. בהתחשב בהשפעה של השותפות כביכול בין ישראל לארה"ב, הידועה בשם סטוקסנט, על תוכנית הגרעין האיראנית, קרוב לוודאי שהצהרות בנושא שותפויות ישראליות-אמריקניות חדשות ורלוונטיות בתחום הסייבר (שינוסחו בעמימות הנדרשת כדי לשמור על חשאיות) יוסיפו ללחץ ההרתעה על איראן.
- על הממשל ליישם, ללא דיחוי, מערכת הסברה התקפית מדורגת בתוך איראן שתחשוף באופן שיטתי את העם האיראני לשחיתות, לצביעות, לשקרים ולדיכוי שמפעילה ההנהגה באיראן ותבטיח שאזרחי איראן ידעו את האמת על מדיניות החוץ והפנים של המשטר.
- על ארה"ב לעודד את סבא"א ולסייע לה באופן משמעותי להמשיך להביע את דאגתה מכך שתוכנית הגרעין של איראן אינה מיועדת למטרות שלום.

Foundation for Defense of Democracies

The Foundation for Defense of Democracies (FDD) is a Washington, DC-based, nonpartisan policy institute focusing on foreign policy and national security. For more information, please visit www.fdd.org.

FDD's Center on Military and Political Power

FDD's Center on Military and Political Power promotes understanding of the defense strategies, policies, and capabilities necessary to deter and defeat threats to the freedom, security, and prosperity of Americans and our allies, by providing rigorous, timely, and relevant research and analysis.

FDD's Iran Program

To address the threat posed by the Islamic Republic of Iran to America and its allies, FDD's Iran Program conducts detailed research, develops actionable and comprehensive policy options, and appears regularly in media. FDD's Iran team covers every angle of the Iran portfolio and includes some of Washington's top experts on sanctions, illicit finance, nonproliferation, terrorism, human rights, and the Islamic Regime of Iran's domestic power apparatus. The topics FDD has examined include Iran's potential pathways to a nuclear weapon, ballistic missile program, support for terrorism and terrorist proxies, illicit financial activities, worldwide media operations, and domestic repression.

FDD's Nonproliferation and Biodefense Program

To address the threats posed to the United States and allies by nuclear, chemical, radiological, and biological weapons, FDD's Nonproliferation and Biodefense Program experts produce actionable research and policy options on biodefense and pandemic preparedness; nuclear nonproliferation; chemical weapons; and WMD delivery vehicles and conventional long-range strike capabilities.

Orde F. Kittrie is a senior fellow at the Foundation for Defense of Democracies and a law professor at Arizona State University. He previously served for 11 years as a U.S. State Department attorney and policy official. As the department's lead nuclear affairs attorney, Orde played a central role in negotiating in Moscow five U.S.-Russia nuclear agreements and at the UN a treaty to combat nuclear terrorism. Orde has testified several times before Congress on Iran's nuclear program, has chaired numerous rounds of international track two discussions on proliferation in the Middle East, and has served on multiple National Academies of Sciences committees and working groups on WMD proliferation issues.

Bradley Bowman serves as senior director of the Center on Military and Political Power at the Foundation for Defense of Democracies, where he focuses on U.S. defense strategy and policy. He worked in the U.S. Senate for almost nine years, including as national security advisor to members of the Senate Armed Services and Foreign Relations committees and as a Council on Foreign Relations international affairs fellow. He also served as an active-duty U.S. Army officer, Black Hawk pilot, and assistant professor at West Point, where he taught courses on American politics, foreign policy, and grand strategy.

Behnam Ben Taleblu is a senior fellow at the Foundation for Defense of Democracies, where for over a decade he focuses on Iranian political and security issues. Prior to his time at FDD, Behnam worked on non-proliferation issues at an arms control think-tank in Washington. Leveraging subject-matter expertise and native Persian-language skills, Behnam closely tracks a wide range of Iran-related functional and regional topics and is frequently called upon to brief journalists, congressional staff, diplomatic, military, academic and policy audiences in Washington, across the United States, and around the world.

FDD values diversity of opinion and the independent views of its scholars, fellows, and board members. The views of the authors do not necessarily reflect the views of FDD, its staff, or its advisors.